

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА 76/207/ЕИО

от 9 февруари 1976 година

относно прилагането на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на заетостта, професионалната квалификация и развитие, и условията на труд

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност и по-специално член 235 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет²,

като има предвид, че Съветът в своята Резолюция от 21 януари 1974 г., отнасяща се до социалната програма за действие³, е включил между приоритетите и действия за постигане на равенството между мъжете и жените по отношение на заетостта, на професионалната квалификация и развитие, както и на условията на труд, включително и на възнаграждението;

като има предвид, че по отношение на възнаграждението, Съветът е приел, на 10 февруари 1975 г., Директива 75/117/ЕИО, за сближаване законодателствата на държавите-членки относно прилагането на принципа за равенство в заплащането на труда на мъжете и жените⁴;

като има предвид, също така, че е необходимо да се предприеме действие и от страна на Общността за осъществяването на принципа на равното третиране на мъжете и жените, както по отношение на заетостта, професионалната квалификация и развитие, така и по отношение на другите условия на труд; като има предвид, че равното третиране на работещите мъже и жени представлява една от целите на Общността, дотолкова, доколкото в процеса на развитие, е необходимо именно да се осъществи равенството в

¹ ÎĀ N C 111, 20.5.1975ă., ñðð. 14

² ÎĀ N C 286, 15.12.1975ă., ñðð. 8

³ ÎĀ N C 13, 12.2.1974ă., ñðð. 1

⁴ ÎĀ N L 45, 19.2.1975ă., ñðð. 19

условията на живот и труд на работниците или служителите;
като има предвид, че Договорът не е предвидил необходимите специфични правомощия за тази цел;

като има предвид, че следва да се определи и да се осъществи постепенното прилагане на принципа на равното третиране в сферата на социалното осигуряване, посредством допълнителни средства,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

1. Настоящата директива има за цел прилагането в държавите-членки на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на заетостта, включително и повишаването в длъжност и по отношение на професионалната квалификация, както и на условията на труд и, в съответствие с условията предвидени в параграф 2, по отношение на социалното осигуряване. Този принцип е наричан по-долу "принцип на равното третиране".

2. С оглед да осигури постепенното прилагане на принципа на равното третиране в сферата на социалното осигуряване и по предложение на Комисията, Съветът следва да приеме разпоредби, които определят същността и значението на този принцип, както и обстоятелствата, при които се прилага.

Член 2

1. По смисъла на последващите разпоредби, принципът на равното третиране предполага липсата на всякаква дискриминация, основана на пола, пряко или непряко, особено що се отнася до брачното или до семейното положение.

2. Настоящата директива не накърнява правото на държавите-членки да изключат от приложното ѝ поле професионалните дейности и, евентуално, квалификацията за тяхното извършване, за които, поради тяхната същност или условията, при които се извършват, полът представлява определящ фактор.

3. Настоящата директива не накърнява разпоредбите относно закрилата на жените, по-специално по време на бременност и майчинство.

4. Настоящата директива не накърнява мерките за насърчване на равенството във възможностите за мъжете и жените, в частност, чрез премахване на съществуващото неравенство, което се отразява на възможностите за жените в областите, цитирани в член 1, параграф 1.

Член 3

1. Прилагането на принципа на равното третиране предполага липсата на всякаква дискриминация, основана на пола, при условията за достъп, включително и критериите за подбор, до всяка една работа или длъжност, независимо от сектора или отрасъла на действие, и до всички нива на професионалната йерархия.

2. За целта държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да :

а) бъдат отменени законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които противоречат на принципа на равното третиране;

б) бъдат недействителни, да могат да бъдат обявени за недействителни или да могат да бъдат изменени разпоредбите, които противоречат на принципа на равното третиране, и които са включени в колективните трудови договори или в индивидуалните трудови договори, в правилниците за вътрешния ред на предприятията , както и в правилата, уреждащи статута на свободните професии.

в) бъдат преразгледани онези закони, подзаконови и административни разпоредби, които противоречат на принципа на равното третиране и, за които потребността от закрила, наложила създаването им, вече не е основателна; по отношение на сходните конвенционални разпоредби, социалните партньори се приканват да пристъпят към желаното им преразглеждане.

Член 4

Прилагането на принципа на равното третиране по отношение на достъпа до всички видове и до всички нива на професионалното ориентиране, на професионалната квалификация, усъвършенстване и преквалификация води до предприемането, от страна на държавите-членки на необходимите мерки, за да :

а) бъдат отменени законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които противоречат на принципа на равното третиране;

б) бъдат недействителни, да могат да бъдат обявени за недействителни или да могат да бъдат изменени разпоредбите, които противоречат на принципа на равното третиране, и които са включени в колективните трудови договори или в индивидуалните трудови договори, в правилниците за вътрешния ред на предприятията, както и в правилата, уреждащи статута на свободните професии;

в) може, без това да нарушава предоставената, в някои държави-членки, независимост на частните учебни заведения за професионална квалификация, достъпът до професионалното ориентиране, квалификация, усъвършенстване и

преквалификация да се извършва в съответствие с едни и същи критерии и на едни и същи нива, без каквато и да е дискриминация, основана на пола.

Член 5

1. Прилагането на принципа на равното третиране по отношение на условията на труд, включително и условията за уволнение, предполага, че ще бъдат гарантирани еднакви условия за мъжете и жените, без каквато и да е дискриминация, основана на пола.

2. За целта държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да:

а) бъдат отменени законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които противоречат на принципа на равното третиране;

б) бъдат недействителни, да могат да бъдат обявени за недействителни или да могат да бъдат изменени разпоредбите, които противоречат на принципа на равното третиране, и които са включени в колективните трудови договори или в индивидуалните трудови договори, в правилниците за вътрешния ред на предприятията, както и в правилата, уреждащи статута на свободните професии;

в) бъдат преразгледани онези закони, подзаконови и административни разпоредби, които противоречат на принципа на равното третиране и, за които потребността от закрила, наложила създаването им, вече не е основателна; по отношение на сходните, конвенционални разпоредби, социалните партньори се приканват да пристъпят към желателното им преразглеждане.

Член 6

Държавите-членки въвеждат в националните си законодателства необходимите мерки, за да дадат възможност на всички лица, които смятат, че са ошетени поради неприлагането на принципа на равното третиране, по смисъла на член 3, 4 и 5, да предявят своите претенции по съдебен ред, след евентуалното сезиране на други компетентни органи.

Член 7

Държавите-членки предприемат необходимите мерки за закрила на работниците или служителите срещу всяко уволнение, което представлява реакция от страна на работодателя на жалба, подадена в рамките на предприятието или на предприета съдебна процедура, насочена към спазването на принципа на равното третиране.

Член 8

Държавите-членки следят за това мерките, предприети в изпълнение на настоящата директива, както и вече действащите разпоредби в тази област, да бъдат доведени до знанието на работниците или служителите чрез всички подходящи средства, например на техните работните места.

Член 9

1. Държавите-членки въвеждат необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да приведат законодателството си в съответствие с настоящата директива, в срок от тридесет месеца след нейната нотификация и незабавно уведомят Комисията за това.

По отношение на първата част на член 3, параграф 2, буква в) (фр. с) и първата част на член 5, параграф 2, буква в) (фр. с), обаче, държавите-членки ще пристъпят към първоначален преглед и към едно евентуално първоначално преразглеждане на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, цитирани в тези членове, в срок до 4 години след нотификацията на настоящата директива.

2. Държавите-членки правят периодично преглед на професионалните дейности, цитирани в член 2, параграф 2, за да се уверят дали е необходимо да се запазят упоменатите изключения, от гледна точка на социалното развитие. Те уведомяват Комисията за резултатите от това преразглеждане.

3. Държавите-членки предоставят на Комисията текстове на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които приемат в областта, регулирана от настоящата директива.

Член 10

В срок от две години след изтичането на тридесетмесечния период, предвиден в член 9, параграф 1, първа алинея, държавите-членки предоставят на Комисията цялата необходима информация, с цел да й дадат възможност да изготви доклад относно прилагането на настоящата директива, който да внесе в Съвета.

Член 11

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 9 февруари 1976 година

За Съвета:

Председател

Г. ТОРН